

Hvorfor så ikke placere det besluttende byrådsmøde om de lokale forhold ude i de lokalområder, det vedrører, altså sådan at byrådet også selv rent fysisk flytter sig rundt i kommunen og derved sikrer lettere adgang for de lokale borgere i et område, der ønsker at lade sig inddrage i debatten, til at deltage der, hvor det besluttende også er. Så kan man supplere det med, at man forud har spørgerunder, diskussionsrunder, hvor borgerne, der er mødt frem, også har en mulighed for reelt at diskutere med byrådspolitikerne.

Et andet område, vi vil pege på, er det – og det har vi også tidligere været fremme med – at man i kommunalbestyrelserne gør brug af redskabet folkeafstemninger. Vi er jo meget tilhængere af, at vi også lovgivningsmæssigt skaber mulighed for, at vælgerne på eget initiativ over for f.eks. en kommunalbestyrelse kan sætte et tema til debat, til afstemning. En ting er jo, at vi har nogle formelle procedurer, hvor byrådet lytter til, hvad der sker i et lokalområde, noget andet er spørgsmålet om, hvordan vi, når byrådene ikke gør det, så sikrer, at borgerne får en buffer, en mulighed for at gå en anden vej for at tvinge byrådet til at lytte til, hvad der sker i et lokalområde. Det kunne jo ske ved, at man fik ret til lokale folkeafstemninger.

I dag kan kommunalbestyrelsen iværksætte sådanne, men vi kunne godt tænke os, at vi gik et skridt videre, forstået på den måde, at vi simpelt hen sagde, at et vist udsnit af en lokalbefolkning kunne kræve et emne til afstemning. Det kunne være i hele kommunen, det kunne være i en afgrænset del af kommunen, det vil vi meget gerne drøfte med dem, der kunne være interesseret i at drøfte ideen videre. Men hvordan sikrer vi, at folk på eget initiativ kan rejse sager? Det synes vi er utrolig vigtigt med henblik på at sikre, at alle får mulighed for at gøre deres synspunkter gældende.

Når jeg nu siger, at den her kommunalreform godt nok skaber en større udfordring, skal jeg også sige, at den også skaber en større mulighed. Det er ikke kun negativt og besværligt det hele. Det er også en fordel, og man skal også sige nogle plusord om det her, for vi ser jo det, at vi etablerer så store kommuner, som vi gør, som en del af kommunalreformen. Hvad er det positive ved det? Jo, det er, at vi også fremadrettet kan tage en debat om, hvilke nye områder vi frem-

over vil skulle placere i kommunerne frem for andre steder i den offentlige administration.

Hvordan kan vi bruge det, at kommunerne nu tager et større ansvar, til at sige, at struktureller kommunalreformen ikke er endemålet, men er et skridt på vejen hen imod, at vi får flere opgaver flyttet ud til kommunerne. Det ser vi meget gerne, og det vil jo betyde, at man kan flytte flere opgaver derud, hvor nærdemokratiet trods alt trives bedst, altså i kommunerne, og ad den vej jo også styrke nærdemokratiet, bl.a. via de initiativer, jeg i øvrigt har nævnt til at styrke nærdemokratiet.

Nu har vi den her debat. Vi har nogle muligheder. Der er i forbindelse med sammenlægningen af mange kommuner en meget stor debat i lokalområderne om, hvordan man fastholder, at lokalområder har noget at skulle have sagt. Nu ser vi så, hvordan det rent faktisk kommer til at ske de kommende år, hvor sammenlægningerne bliver en realitet, og vi glæder os også til at få evalueret de erfaringer, man nu indhøster, med henblik på at se, hvilke konkrete initiativer vi skal tage efterfølgende.

Indtil da synes vi, at det forslag til vedtagelse, der er fremsat af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, er et ganske udmærket udgangspunkt for det arbejde, der skal til at gå i gang for at styrke udviklingen af nærdemokratiet i vort land.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ordføreren sagde ligesom Venstres ordfører og ministeren tidligere en masse pæne ord om lokaldemokrati og nærdemokrati. Men det er jo afgørende, om man reelt lokalt har indflydelse på, hvordan opgaverne skal løses, og hvad det er for nogle opgaver, der skal løses, og der har regeringen og Dansk Folkeparti stillet nogle meget skarpe krav til kommunerne, bl.a. på ældreplejeområdet, om, at der skal være minutstyring osv.

Derfor vil jeg gerne høre, om Dansk Folkeparti vil ændre holdning og begynde at give kommunerne mulighed for reelt at have et selvstyre, eller om man vil fortsætte den detailregulering, som hr. Kristian Thulesen Dahl sidste år på et møde hos Kommunernes Landsforening beskrev meget klart med vendingen, at kommunerne må vænne sig til, at de skal være leverandører for staten.